Dosarul nr.4r-2309/24
Nr. PIGD 4-23170782-02-4r-28052024
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecătorul Tatiana Postolachi

D E C I Z I E

25 noiembrie 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Avînd în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Silvia Cecan
Judecătorii: Denis Băbălău
Vladislav Schibin

Judecînd în ordine de recurs, recursul agentului constatator, ofițer superior de sector al SP 4 al IP Botanica, inspector, Andrian Romanciuc, declarat împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 martie 2024, prin care procesul contravenţional, pornit în privinţa lui Tăbîrţă Andrei, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în r-nul*****, sat. *****, în baza art. 336 alin. (1) şi art. 353 alin. (1) din Codul contravenţional, s-a încetat pe motivul lipsei faptului contravenţiei.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Termenul de examinarea a cauzei în instanța de recurs, 28 mai 2024-25 noiembrie 2025.

A C O N S T A T A T:

1. Potrivit materialului contravențional se invocă că Tăbîrţă Andrei, la 08.11.2023, ora 03:00, aflându-se în mun. Chişinău, bd. Cuza Vodă, 9/3, în incinta IP Botanica, se exprima cu expresii injurioase în adresa colaboratorii de poliţie si cu rea-voinţă nu s-a subordonat cerinţelor acestora.
2. Astfel, acţiunile cet. Tăbîrţă Andrei au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 336 alin. (1), art. 353 alin. (1) Cod contravenţional.
3. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 martie 2024, procesul contravenţional, pornit în privinţa lui Tăbîrţă Andrei, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în r-nul*****, sat. *****, în baza art. 336 alin. (1) şi art. 353 alin. (1) din Codul contravenţional, s-a încetat pe motivul lipsei faptului contravenţiei.
4. Nefiind de acord cu hotărîrea, agentul constatator, ofițer superior de sector al SP 4 al IP Botanica, inspector, Andrian Romanciuc, a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărîrii și remiterea cauzei la rejudecare.
5. În motivarea recursului s-a invocat că la materialele cauzei au fost anexate suficiente probe ce indică la vinovăția contravenientului.

6. Judecând recursul declarat, examinând materialele cauzei, raportând situaţia de fapt la cea de drept, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul agentului constatator, ofițer superior de sector al SP 4 al IP Botanica, inspector, Andrian Romanciuc, urmează a fi respins, hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 martie 2024, urmînd a fi menținută.
7. Potrivit art. 3 alin.(1) din Codul de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa judecătorească.
8. Conform art. 471 din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs.
9. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa temeiurilor de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că „examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.
10. Conform prevederilor art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale”.
11. Colegiul constată că potrivit procesului verbal cu privire la contravenție se invocă că Tăbîrţă Andrei, la 08.11.2023, ora 03:00, aflându-se în mun. Chişinău, bd. Cuza Vodă, 9/3, în incinta IP Botanica, se exprima cu expresii injurioase în adresa colaboratorii de poliţie si cu rea-voinţă nu s-a subordonat cerinţelor acestora.

12. Astfel, acţiunile cet. Tăbîrţă Andrei au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 336 alin. (1), art. 353 alin. (1) Cod contravenţional.
13. Conform art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
14. Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.
15. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.
16. Potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoașterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.
17. Sub aspectul dat, instanța de recurs, relevă că afirmațiile invocate în decizia de sancționare, poartă un caracter declarativ, neavînd suport probatoriu de fapt, respectiv în contextul art. 461 din Codul contravențional, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.
18. În contextul expus, Colegiul penal reiterează că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întîi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie.
19. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvîrșită de contravenient atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.
20. Așadar, în ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.

21. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atîta timp cît amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvîrșirii de noi fapte, ea neavînd, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.
22. Prin urmare, cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional al RM, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi ale procesului contravențional.
23. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătorești naţionale se abţin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon v. Franţa (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea v. Romînia*, 15 februarie 2007, § 30).
24. Pe fundalul celor descrise, Colegiul penal relevă că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.
25. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, Colegiul penal reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărîrile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobîndite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.
26. Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoanei.
27. Colegiul reiterează că la caz agentul constatator nu a prezentat nici o probă ce să confirme vinovăţia persoanei de comiterea contravenţiei imputate.
28. Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina contestatarului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator, prin probe certe şi de

netăgăduit, astfel încât în favoarea contestatarului acţionează principiul in dubio pro reo.

29. În acest sens instanţa relevă că la materialele cauzei nu este anexat nici o probă ce ar confirma vinovăţia înaintată.
30. Astfel, deşi în cadrul examinării cauzei instanţa a stabilit că acuzaţia agentului care este imputată contravenientului se fundamentează pe : - procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 078045, încheiat la 20 noiembrie 2023, care cuprinde poziţia personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenţiilor comise şi descrierea acestora; - copie neautentificată a raportului ofiţerului superior de Sector al SP-2 a IP Botanica al DP. mun. Chişinău, inspector superior Samburschi Petru, privind înregistrarea informaţiei cu nr. 19424 din 08 noiembrie 2023; - copie neautentificată a procesului verbal de audiere a martorului Panţîr Gheorghe din 08 noiembrie 2023; - copie neautentificată a procesului verbal de audiere a martorului Davidenco Stanislav din 08 noiembrie 2023; - copie neautentificată a procesului verbal de audiere a martorului Strelet V. din 08 noiembrie 2023; - copie neautentificată a procesului verbal de audiere a martorului Vasilasco Viorel din 08 noiembrie 2023; - informaţia SIC ”Acces Web”, - copia citaţiilor eliberate pe numele cet. Junea Marin, Tăbîrţă Andrei si Sîrbu sergiu pentru data de 17 noiembrie 2023, orele 09 si 00 min. şi 20 noiembrie 2023, orele 09 si 40 min., acestea sunt copii simple, fără a fi autentificate în modul corespunzător, fapt ce denotă că, nu au o forţă probantă.
31. Alte probe certe şi concludente în susţinerea acuzaţiei înaintate lui Tăbîrţă Andrei, agentul constatator nu a prezentat în cadrul cercetării judecătoreşti, iar reieşind din prevederile art. 375 alin.(3) Cod contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.
32. În același context, Colegiul consideră că motivele invocate de recurent sunt declarative și nu pot fi reținute, alegațiile expuse în cererea de recurs au constituit obiect de studiu al primei instanțe, care le-a oferit o apreciere justă și motivată.
33. Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care acesta urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea fără modificări a hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 martie 2024.
34. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

A respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator, ofițer superior de sector al SP 4 al IP Botanica, inspector, Andrian Romanciuc.

A menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 martie 2024, prin care procesul contravenţional, pornit în privinţa lui Tăbîrţă Andrei, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în r-nul*****, sat. *****, în baza art. 336 alin. (1) şi art. 353 alin. (1) din Codul contravenţional, s-a încetat pe motivul lipsei faptului contravenţiei.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Cecan

Judecătorii Denis Băbălău

Vladislav Schibin